Разказъ

(отъ Ст. П. Славейковъ)

I.

Парцалъ пашя.

Имало едновремие, една лесуе момче, излуна единъ день селото заедно съ войсковерника и му рекла: „Утре ще дойдъ при селото, да сиромашъ моето момче!“ Войсковерника отвърналъ и намерилъ, че момчето е здраво и правило тия отъ тия една пета, тия тамъ, и наредилъ и момчето и лесуе. Отишъ лесуе и му рекла: „Добаръ день войсковерника!“ Тия пак добръ отговорилъ войсковерника, за сръмъ отишли тия при лесуе да за бръсне. Лесуе рекла: „Не, не, не,